Teisminio proceso Nr. 2-68-3-10662-2020-8

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. rugsėjo 15 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Gražinos Davidonienės (kolegijos pirmininkė), Egidijos Tamošiūnienės ir Dalios Vasarienės,

susipažinusi su 2022 m. rugsėjo 7 d. paduotu **suinteresuoto asmens Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo 2022 m. birželio 7 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Suinteresuotas asmuo Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2022 m birželio 7 d. nutarties peržiūrėjimo. Šia nutartimi paliktas nepakeistas pirmosios instancijos teismo sprendimas, kuriuo patenkintas pareiškėjos N. L. pareiškimas dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo. Kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Suinteresuoto asmens paduotas kasacinis skundas grindžiamas tarpukario teisės aktų, reglamentavusių Lietuvos Respublikos pilietybės klausimus, ir Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo normų netinkamu aiškinimu ir taikymu. Jame nurodoma, kad: 1) teismai netinkamai taikė 1928 m Lietuvos Valstybės Konstitucijos 10 straipsnį, kuriame buvo nustatyta, kad niekas negali būti kartu Lietuvos ir kitos kurios valstybės pilietis. Šio straipsnio 2 dalyje buvo nustatyta išimtis, kad Lietuvos pilietis nepraranda savo pilietybės teisių, patapęs kurio Amerikos krašto piliečiu, jei atlieka tam tikras įstatymo nurodytas pareigas. Pareiškėjos senelis netapo Amerikos krašto piliečiu, todėl jam pirmiau nurodyta išimtis netaikoma, t. y. jis, 1933 m įgydamas Britanijos pilietybę, neteko Lietuvos pilietybės; 2) teismai nepagrįstai vadovavosi neaktualia bylai 1938 m. Lietuvos Konstitucijos 13 straipsnio 2 dalies nuostata, kurioje buvo nustatyta, kad įstatymo nustatytais atvejais Lietuvos pilietis, įgijęs kitos valstybės pilietybę, gali ir nenustoti Lietuvos pilietybės. Lietuvos Pilietybės įstatymo nuostata, kad pilietybės netekimo ir atėmimo klausimus sprendė Ministrų Taryba atsirado tik 1939 m rugpjūčio 8 d., todėl pareiškėjos seneliui ji netaikytina; 3) teismų nustatytas juridinę reikšmę turintis faktas, kad pareiškėjos senelis natūralizacijos metu (1933 m) išsaugojo Lietuvos pilietybė, yra nesuderinamas su Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo išaiškinimais dėl dvigubos pilietybės išimtinumo.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos, ir kad šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjos Gražina Davidonienė

Egidija Tamošiūnienė

Dalia Vasarienė